

Nämnden för Miljö & Hälsoskydd

Svar på Miljö- och energidepartementets remiss om Havs- och vattenmyndighetens rapport Tydligare regler för små avloppsanläggningar med tillhörande konsekvensanalys

Förslag till beslut

Nämnden för Miljö & Hälsoskydd antar förvaltningens förslag som sitt eget yttrande till Kommunstyrelsen.

Information

Nämnden för Miljö & Hälsoskydd har fått i uppdrag av Kommunstyrelsen att senast 2017-03-20 yttra oss över Miljö- och energidepartementets remiss om Havs- och vattenmyndighetens rapport Tydligare regler för små avloppsanläggningar med tillhörande konsekvensanalys. Myndigheter under regeringen är skyldiga att lämna svar.

Miljö & Hälsoskydd (MH) kommer yttra sig i sin roll som kommunens tillsynsmyndighet för små avloppsanläggningar.

Synpunkter på rapporten

Inledande ord

MH har valt att kommentera de stycken i förslaget där vi vill trycka på något särskilt. I övriga fall delar MH Havs- och vattenmyndighetens (HaV) förslag.

Samlade synpunkter

Det nya författningsförslaget är välkommet då det kommer innebära en klar och tydlig reglerad vägledning för oss som tillsynsmyndighet, för verksamhetsutövare och övriga inblandade. De kommunala myndigheterna runt om i landet har samma grund att stå på i beslutsfattandet vilket leder till ökad rättssäkerhet med mindre godtycklighet. Samtidigt tros förslaget på sikt leda till lägre kostnader för verksamhetsutövaren genom att tillsynskostnader kommer gå ner samtidigt som nyanlagda anläggningar tros hålla en bättre funktion under en längre tid.

MH har uppmärksammat att man i förslaget återkommer till att det saknas vissa krav för de större reningsverken (200 eller fler personequivivalenter) och att slutsatsen är att

reningen av de små avloppen inte ska behöva vara bättre, genom hårdare krav, än reningen och kraven för de större reningsverken. Några av förslagen i det material som referensgruppen haft möjlighet att tycka till om innan remissrundan, har tagits bort. Bland annat kriterier avseende hälsoskydd med motivet att de stora reningsverken inte har krav på reduktion av mikroorganismer, svårigheten med att veta vad som ska mätas och vilka nivåer som skulle vara skäligen att kräva, samt risken att det upplevs som en falsk säkerhet när utsläppspunkten istället borde ha flyttats eller ytterligare en barriär ha lagts till i anläggningen. HaV verkar dock öppna för att titta tillbaka på denna bit när forskningsläget och mer underbyggd fakta finns tillgänglig på området.

MH anser att lagstiftningen kring de stora reningsverken behöver ses över och uppdateras och att det krävs en samsyn mellan HaV som hanterar de små avloppen och Naturvårdsverket som hanterar de stora reningsverken. Alternativt att HaV även tar över de större reningsverken.

MH har också uppmärksammat att det krävs en vägledning, i form av en handbok eller liknande, till den eventuella nya lagstiftningen med ett önskemål att den skulle vara färdig när denna träder i kraft.

MH anser att det är angeläget att tillsynsmyndigheternas kontroll på små avlopp övergår till att bli riskbaserad för att få till en regelbunden tillsyn. Den riskbaserade tillsynen byggs på att flera faktorer samverkar såsom typ av reningsteknik, områdets karaktär med exempelvis vattendragets status eller skyddsvärd natur, samt skötsel av anläggningen.

Slutligen vill MH uppmärksamma att med dessa nya bestämmelser krävs ett bättre samarbete mellan MH och den del av kommunen som utfärdar bygglov för att säkerställa att inga bygglov utfärdas, framförallt inom områden utpekade som känsliga, innan det har undersökts för möjligheten att anlägga en avloppsanläggning.

Byta begreppet avloppsanordning mot avloppsanläggning (s.19)

MH instämmer i förslaget om att byta ordet avloppsanordning mot avloppsanläggning. Avloppsanläggning är idag ett mer vedertaget begrepp än avloppsanordning.

Reglera utsläpp av annat orenat avloppsvatten (s.19)

MH instämmer i förslaget.

Dagvatten behöver regleras särskilt (s.19)

MH instämmer i förslaget och önskar en särskild reglering relativt snart.

Ändringar i miljötillsynsförordningen (s.20)

HaV ska enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) ge tillsynsvägledning i frågor om små avlopp. Enligt förslaget ska HaV ge tillsynsvägledning för små avlopp dimensionerade upp till och med 200 personequivivalenter. De stora reningsverken samt avfall från avlopp har Naturvårdsverket tillsynsvägledningsansvar för.

MH ser endast nackdelar med att området avlopp är uppdelat mellan två olika myndigheter och föreslår att miljötillsynsförordningen ändras på så sätt att en och samma myndighet hanterar hela området avlopp.

Nackdelar så som det är idag:

- Det finns en risk att små avlopp regleras hårdare än stora avloppsanläggningar.
- Uppdatering av lagstiftning eller vägledning sker vid olika tillfällen vilket försvårar arbetet med att få en helhet inom området. Ett exempel är torra avloppslösningar som regleras i lokala föreskrifter. Det är oklart vem som har tillsynsvägledningsansvaret då det är en avloppsfraktion och därmed avfall som Naturvårdsverket (NV) har ansvar för, men själva installationen regleras i lokala föreskrifter och tillståndsskedet vägleds idag av HaV på grund av brist på vägledning från NV. MH anser att det vore bättre om hela vägledningsansvaret låg hos HaV.

I förslaget till ny 12 a § ska det vara förbjudet att släppa ut toalettavloppsvatten i ett område som är utpekade som känsligt. Förslaget kommer medföra ett större behov av kretslopp och återföring av avloppsfraktioner till åkermark. MH ser här ytterligare en nackdel med att HaV inte har tillsynsvägledningsansvaret för avfallsfrågor från avlopp.

MH ställer sig frågande till vad som kommer att hända med utsläpp från de anläggningar som är större än 200 personekvivalenter om de ligger inom ett område utpekade som känsligt för toalettavloppsvatten. MH anser att det borde finnas en helhetssyn förankrat i de behov vattenförekomsten som är recipient har. MH är medveten om att detta är en samhällsplaneringsfråga som inte kan lösas enbart av HaV eller med ett ensidigt fokus på små avlopp. Det krävs snarare en samordning mellan olika samhällssektorer och samverkan mellan olika nationella myndigheter för att lösa de problem som finns idag med övergödning, bristande kretslopp etcetera.

Ändringar i förordningen om miljöstraffavgift, MSA (s.20)

MH instämmer i förslaget till ändring.

Förtydliga handläggningsregler för små avloppsanläggningar (s.20)

MH instämmer i förslaget om handläggningsregler men undrar vad det innebär mer i detalj, samt att handläggningsregler bör vidgas till att gälla samtliga områden inom miljöbalken.

Definitioner (s.21)

MH instämmer i förslaget.

12 § (s.22)

MH har inga synpunkter.

Ny 12 a § (s.23)

Enligt förslag till ny 12 a § ska det inom områden som är utpekade som känsliga vara förbjudet att släppa ut toalettavloppsvatten. Befintliga begrepp "hög" respektive "normal" skyddsnivå ersätts med områden som är utpekade som känsliga för toalettavloppsvatten.

MH ser positivt på förslaget som medför följande fördelar:

Möjliggör utrymme för kretsloppskravet (miljöbalken 2 kap 5 §). Avfall som samlas upp i slutna tankar möjliggör att kommunerna kan planera för reningsteknik som kan hygienisera avfallet och sedan återföra det hygieniserade avfallet till åkermark.

Idag hamnar kretsloppskravet i många fall i skymundan då avloppsreningsteknik (bland annat minireningsverk) som sällan medför kretslopp har tagit över marknaden. Fler fastighetsägare installerar vattentoalett istället för torra toalettlösningar och för att sträva efter kretslopp är det positivt att i författningstext reglera möjligheten till ett lokalt nollutsläpp för toalettavloppsvatten inom känsliga områden.

Bevarad och ökad mångfald av arter i området.

I förslaget till ny 12 a § har HaV valt att inte reglera utsläpp från BDT (bad, disk och tvätt)-avloppsvatten. MH instämmer i att det inte är skäligt att kräva nollutsläpp av BDT-avloppsvatten i känsliga områden, men anser samtidigt att utsläpp av BDT-avloppsvatten bör regleras i en ny 12 b § inom känsliga områden.

MH befarar att om BDT-avloppsvatten inte regleras i författningstext riskerar det att bedömas som helt riskfritt.

En ny 12 b § skulle kunna lyda såhär:

”Inom områden utpekade som känsliga för utsläpp av toalettavloppsvatten enligt X § krävs längre gående rening än slamavskiljning för rening av BDT-avloppsvatten”.

13 § (s.26)

MH anser att den nya paragrafen är tydligare än den gamla paragrafen, men har några synpunkter.

I paragrafens första stycke efter punkt 4 står följande: *"Det krävs anmälan till den kommunala nämnden för att anlägga en annan avloppsanläggning, för behandling av annat sådant spillvatten eller annan flytande orenlighet, än vad som avses i första stycket"*.

MH tolkar stycket som att anmälan krävs för rening av BDT-avloppsvatten och anser samtidigt att det är otydligt vad som menas med *"annan flytande orenlighet"*.

Benämningen *"annan flytande orenlighet"* bör preciseras eller att det ges förslag på vad det kan innebära för orenlighet.

I motivet föreslås att tillståndspliktiga avloppsanläggningar ska delas upp i tillstånd för anläggande respektive föreläggande om drift och skötsel. MH är positiva till förslaget. Dock framgår det inte i förslaget om det är tänkt att ett beslut på anmälan för BDT-avloppsanläggning ska delas upp på samma sätt som förslaget nämner för ett tillstånd.

Det framgår inte hur förslaget ska hantera redan tillståndsgivna avloppsanläggningar där det redan meddelats villkor för drift i tillståndet. Kan dessa hävas och ersättas med ett nytt föreläggande eller kommer det krävas att tillståndet först omprövas enligt 24 kap miljöbalken?

14 § (s.30)

MH ser vissa otydligheter och motsägelser i motivet. Jämför motiv punkt 1 till 13 § (s.29) och motiv punkt 2 till 14 § (s.31).

Enligt förslaget ska tillägg av reningsteknik till en befintlig anläggning vara anmälningspliktigt. Exempel på teknik som anges i förslaget är efterpoleringssteg till minireningsverk; fosforfälla eller UV-filter.

MH anser att ett tillägg av teknik som fosforfälla bör likställas med byte av teknik och därmed vara tillståndspliktigt. I förslaget enligt 13 § är det tillståndspliktigt att till exempel ta bort moduler i en markbaserad anläggning och ersätta med en konventionell markbädd eller infiltration. Att installera en fosforfälla kräver mer av både verksamhetsutövare och tillsynsmyndighet än vad borttagande av moduler gör. En installation av fosforfälla kräver en utförlig redovisning av installationen då en felaktigt installerad fosforfälla kan innebära att fosforeringen uteblir eller att anläggningen sätter igen med direktutsläpp som följd. Vattnet från fosforfällan är förändrat då vattnets pH kan gå upp till så basiskt som 12 vilket är skadligt för både människor och djur. Utöver detta krävs att tillsynsmyndigheten tittar på omhändertagande av avfallet från det förbrukade fosforfiltret.

Vidare anges i förslaget att byte av slamavskiljare kan anses vara underhåll och omfattas av anmälningsplikt (står även i allmänna råden) om den placeras på samma plats som enligt tidigare tillstånd. I motiv punkt 1 (13 § s.29) anges att byte av t.ex. minireningsverk till ett annat fabrikat är tillståndspliktigt. MH undrar om ett byte av slamavskiljare till ett annat fabrikat där platsen är oförändrad är att anse som underhåll. Ytterligare en fråga som uppkommer är om det är anmälningspliktigt eller tillståndspliktigt att i de fall en verksamhetsutövare byter slamavskiljare från en slamavskiljare i plast utformad utan t-rör, till en slamavskiljare i betong utrustad med t-rör.

MH drar slutsatsen av 13 och 14 §§ att det i princip inte är någon praktisk skillnad mellan tillståndsplikt och anmälningsplikt och föreslår att allt betraktas som tillståndsplikt.

Ny 15 § (s.32)

MH stödjer förslaget.

Ny 15 a § (s.33)

MH har en synpunkt om tillägg i 15 a § p 3 där det står "Vid infiltration i mark ska det finnas uppgifter som styrker att markförhållandena på platsen är lämpliga för vald lösning" och b) "infiltrationskapacitet, uppgift om den högsta förväntade grundvattennivån samt avstånd från mark...". MH anser att denna punkt 3 utöver infiltrationer, även ska omfatta öppna markbäddar (ej försedda med tätskikt i botten).

MH ser positivt på förslaget om en reglering av vad en ansökan minst ska innehålla. En reglering kommer underlätta vårt arbete både vid prövning och i framtida tillsyn på avloppsanläggningen.

Vi har börjat utföra tillsyn på anläggningar tillståndsgivna utifrån miljöbalken och ser ofta ett problem med att vi i samband med prövningen begärde in för lite dokumentation om anläggningen. Med nuvarande lagstiftning där det inte finns något stöd om vad en ansökan eller anmälan ska innehålla, är det ibland stora skillnader i besluten. Samma typer av avloppsanläggningar som borde ha beviljats med samma villkor, har beviljats med olika villkor.

Med ett stöd i lagtext kommer myndigheter runt om i landet ha samma grund att stå på i beslutsfattandet, det blir enklare för oss att bedriva tillsyn och det blir en ökad rättssäkerhet för verksamhetsutövarna.

Ny 16 § (s.35)

MH stödjer förslaget.

Ny 16 a § (s.35)

MH stödjer förslaget och anser att det är bra att även hälsoskyddet regleras.

Ny 16 b § (s.37)

Enligt paragrafens andra stycke ska det horisontella skyddsavståndet till dricksvattentäkt motsvara grundvattnets förväntade transportsträcka under minst tre månader, *om inte särskilda skäl finns mot det*. MH anser att det i kommande vägledning behöver förtydligas vad som anses vara "särskilda skäl" samt hur man praktiskt ska gå tillväga för att uppfylla paragrafen.

Ny 16 c § (s.37)

MH stödjer förslaget.

En vägledning behöver tas fram som förtydligar utformningen av exempelvis paragrafens punkt 2 om kontroll av grundvattennivån.

Det bör även finnas tillfällen då punkt 4 kan vara undantagen. Exempelvis om entreprenören kan visa att avloppsanläggningen tål belastning av dag-, backspolnings-, dräneringsvatten eller annan typ av vatten, utan risk för skada på anläggningen. Dagvatten kan många gånger vara fördelaktigt att ansluta till en anläggnings efterpolering för att få till en extra spädning av avloppsvattnet.

Ny 16 d § (s.38)

MH stödjer förslaget.

Ny 16 e § (s.38)

MH stödjer förslaget.

18 § (s.40)

MH ser positivt på att denna paragraf långsiktigt ändras alternativt tas bort.

Ny 18 a § (s.40)

MH stödjer förslaget. Det är positivt att en miljöstraffavgift knyts till paragrafen då det blir tydligare för verksamhetsutövaren att visa på vikten av att komma in med utförandeintyget efter anlagd avloppsanläggning.

Detta medför dock också krav på att tillsynsmyndigheten hanterar de utförandeintyg som kommer in relativt skyndsamt eller åtminstone besvarar verksamhetsutövaren att utförandeintyget mottagits.

19 § (s.41)

MH stödjer förslaget.

Ny 19 a § (s.41)

MH stödjer förslaget och anser att paragrafen är klart tydligare än vad den är idag.

Ny X § Övergångsbestämmelser (s.42)

MH har inga synpunkter.

Ny X § Tillsynsbestämmelse, kontroll efter installation (s.42)

MH ställer sig positiva till förslaget att nya avloppsanläggningar ska kontrolleras efter 12-24 månaders drift. Det är dock viktigt att det är relevanta kontrollpunkter för funktionen av anläggningen.

MH anser att det finns både fördelar och nackdelar med förslaget om att kontrollen ska ske av ett ackrediterat kontrollorgan, och ställer samtidigt frågan vilken roll tillsynsmyndigheten kommer att ha. Kommer tillsynsmyndighetens roll vara att avgöra om anläggningen fungerar eller inte utifrån ett underlag från det ackrediterade kontrollorganet, eller är det kontrollorganet som bedömer att anläggningen fungerar och tillsynsmyndigheten tar endast emot protokollet? Vem avgör om anläggningen fungerar som tänkt eller inte?

MH ser följande fördelar:

- Kontrollen sker av personer som är utbildade inom området.
- Det blir inte samma organ som gett tillstånd, genomför tillsyn samt kontrollerar anläggandet.
- Många anläggningar kommer troligen kunna rättas till i ett tidigt skede.
- Fler nya anläggningar kommer att kontrolleras jämfört med idag.

MH ser följande nackdelar:

- Enligt motiv till förslaget ska kontrollarbetet ske opartiskt. MH befarar ändå att jävsituationer kan uppstå.
- Personer som inte är lämpade kan få möjlighet att vara ackrediterade kontrollpersoner.
Det finns en risk att försäljare av en avloppslösning eller en entreprenör som premieras i försäljningen av en produkt, också kan vara personen som kontrollerar anläggningen.
- Tillsynsmyndigheten kanske inte hinner följa upp alla rapporter till en början.
- Risk finns att verksamhetsutövaren inte rapporterar resultatet till tillsynsmyndigheten då kravet är ställt mot denna att rapportera istället för kontrollorganet.
- Vinstdrivande företag utför kontrollen till skillnad från kommunen som inte har något vinstintresse.
- Oklart vad tillsynsmyndighetens roll är.

Ny Y § Tillsynsbestämmelse, kontinuerlig kontroll (s.45)

MH anser att den här frågan måste lyftas högre och är betydligt större. I grunden handlar det om kommunernas roll som kontrollerande myndighet. Detta gäller inte enbart avloppsfrågan utan måste ses för hela verksamheten. Djurskyddet har tagits bort. Frågan diskuteras ofta kring livsmedelstillsynen. Företagsorganisationer har länge krävt ändringar och nu kommer detta förslag avseende avlopp.

Att lyfta bort vissa bitar kommer också innebära ett kompetenstapp och på sikt äventyra annan tillsyn.

MH ser fördelar med kontinuerlig kontroll av avloppsanläggningar då en kontinuerlig kontroll säkerställer avloppsanläggningens rening, drift och skötsel.

Idag utförs service på mer avancerade avloppsanläggningar och vi som tillsynsmyndighet bör kontrollera att service blir utförd och att anläggningen fungerar som tänkt. Om kontrollen framöver ska skötas av ett ackrediterat kontrollorgan befarar MH att vårt arbete och vår roll som tillsynsmyndighet på sikt utarmas. Verksamhetsutövaren ska enligt förslaget dokumentera och redovisa till tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten ska granska det som kommer in. Dagens arbete som till stor del består av tillsyn i fält befaras övergå till att bli mer riktat till kontoret.

Enligt motiv till förslaget ska den kontinuerliga kontrollen av ett ackrediterat kontrollorgan inte ersätta tillsynsmyndighetens tillsyn utan ska istället vara ett komplement till tillsynen. MH ställer sig frågande till hur detta ska fungera i praktiken. Kommer tillsynsmyndighetens tillsyn i fält till största del ske på äldre anläggningar? Hur ska tillsynsmyndighetens tillsyn av anläggningen se ut när ett ackrediterat kontrollorgan utför tillsyn? Hur kommer verksamhetsutövaren ställa sig till att samma typ av tillsyn utförs två gånger? Kommer tillsynsmyndighetens tillsyn bestå av stickprovskontroller? Eller kommer tillsynsmyndigheten på sikt övergå till att bli enbart en provningsmyndighet?

Tillsynsmyndigheten kommer ha kvar tillsynsansvaret och har möjlighet att göra fältbesök men frågan är i vilken form tillsynen ska ske för att det inte ska bli orimliga kostnader för verksamhetsutövaren. Om verksamhetsutövaren ska betala kostnad för både kontroll av ackrediterat kontrollorgan och tillsyn av tillsynsmyndigheten (vi förmodar att de flesta tillsynsmyndigheterna tar betalt för sitt arbete) riskerar kostnaderna bli oskäligt höga.

Som tidigare nämnt anser MH att det är angeläget att tillsynsmyndigheternas kontroll på små avlopp övergår till att bli riskbaserad för att få till en regelbunden tillsyn. Den riskbaserade tillsynen byggs på att flera faktorer samverkar såsom typ av reningsteknik, områdets karaktär med exempelvis vattendragets status eller skyddsvärd natur, samt skötsel av anläggningen.

Enligt förslaget ska anläggningar med utsläpp av toalettavloppsvatten ha kontinuerlig kontroll. MH anser att kontrollen och tillsynen även bör inkludera avloppsanläggningar för BDT-avloppsvatten då dessa kan vara minst lika avancerade och kräver minst lika mycket skötsel som anläggningar för rening av toalettavloppsvatten. Kommer tillsynsmyndighetens tillsyn ske på BDT-anläggningar snarare än anläggningar för toalettavloppsvatten?

Ytterligare en fundering som behöver finnas med i en vägledning är hur den här typen av kontroll ska kunna verifiera att anläggningarna är i funktion. Det behövs en utvärdering av hur man verkligen gör en sådan bedömning. Om dagens tillsynsmetod kommer att användas så görs bedömningen genom ett enda besök där redskapen är mycket enkla och endast en ögonblicksbild av anläggningens tillfälliga tillstånd. Det saknas idag kunskap om vilka slutsatser som egentligen är möjliga att dra av en sådan ögonblicksbild. Exempelvis slam i fördelningsbrunnen kan finnas där ena dagen men nästa dag vara ”borta”. Hur ska ventileringen av en anläggning kontrolleras, vilka redskap ska användas för ett sådant mått och påverkar väderlek och tryck vilka värden man får? Grundvattennivåer varierar över tid, hur ska man kunna kontrollera att det varierat? Ytterligare frågor är hur provtagning ska ske på

anläggningar som är möjliga att provta, på ingående eller utgående vatten och vad är rimliga kostnader för verksamhetsutövaren.

Ny § Övergångsbestämmelser (s.48)

MH har inga synpunkter.

Ny Z § Utpekande av områden som är känsliga för utsläpp av toalettavloppsvatten (s.48)

MH anser att områden som är känsliga för utsläpp av toalettavloppsvatten ska tas fram av lämplig instans som har en övergripande syn exempelvis Vattenmyndigheten eller länsstyrelsen och att det ska ske i samråd med kommunen. Större vattendrag är idag klassade av Vattenmyndigheten i databas vatteninformationssystem Sverige (VISS) medan mindre vattendrag är undantagna. Det är viktigt att kommunerna får vara med i arbetet då de ofta har en bra lokal koll, ibland själva under en tid har utfört provtagningar och kan ta hjälp av olika naturvårdsförbund etc. verksamma inom kommunen.

Oavsett vilken instans som pekar ut områden känsliga för toalettavloppsvatten krävs att utpekandet byggs på en vetenskaplig grund. Inför detta arbete finns ett behov av stöd och vägledning. MH anser att det även bör finnas vägledning för när det kan vara skäl för avsteg från de utpekade områdena så det inte blir godtyckligt.

Överträdelse av 14 §, nya 15 §, nya 18 a § FMH samt Överträdelse av nya tillsynsbestämmelserna (s.52)

MH stödjer samtliga förslag.

Förslag som utgår (s.53)

I motiv till borttaget förslag om "kriterier för känslig utsläppspunkt, krav på reduktion, utsläppshalter och provtagning med avseende på hälsoskydd", anges att föreslagna paragrafer med detaljreglering av hälsoskydd tas bort på grund av att det råder osäkerhet i vilka indikatororganismer som ska mätas och vad som är relevanta utgående halter.

MH ser problematiken men tycker att det är olyckligt att inte hälsoskyddet detaljregleras mer då skyddet för människors hälsa är minst lika viktigt som skyddet för miljön. Särskilt utifrån riskerna med spridningen av resistenta bakterier och läkemedelsrester via utsläpp från avlopp till mark. Den nya förordningen bör ta höjd för detta problem för att det möjliggöra denna typ av reningsteknik.

Konsekvensutredning av förslag på nya regler för små avloppsanläggningar

Utredningen visar att ungefär 1,5 timmar per ansökan kommer att försvinna främst på grund av att slutbesiktningen kommer att ersättas av en kontroll genomförd av ett certifierat kontrollorgan. MH upplever att denna tidsvinst är något underskattad då vi idag bland annat behöver kräva kompletteringar i stor utsträckning vilket förhoppningsvis skulle upphöra med tydligare regler om vad som ska redovisas i en ansökan samt att ansökan troligen kommer tas fram av en certifierad anläggare.

MH befarar att det kommer bli svårare att få tag på en entreprenör snabbt då entreprenörerna troligen kommer få lägga mer tid per ansökan samt att de troligen

kommer vara färre. Dock kommer vår handläggning gå snabbare så den totala väntetiden från projektering till beslut kan troligen liknas med den tid det tar idag.

10 (10)

I övrigt har MH inga synpunkter på framtagen konsekvensutredning.

Avdelningen för Hälsoskydd-Ute

Rapporten finns att läsa på Havs-och vattenmyndighetens hemsida:

<https://www.havochvatten.se/forslag-forordning-avlopp>

Konsekvensutredningen:

<https://www.havochvatten.se/hav/vagledning--lagar/vagledningar/sma-avlopp/forslag-till-ny-forordning-om-sma-avlopp.html>

Mottagare: Kommunstyrelsen, diarienummer KS/2017:48